

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 140 ◆ Вівторок, 23 липня 1991 року ◆

Ціна 5 коп.

ЧИ ВАРТО?

Одна міська дівчинка якось сказала: не люблю поле, бо там росте не те. Ні, вона не належала до діваток, котрі щиро переконані, ніби на вербі ростуть сосиски, а в кукурудзі — пряники. Вона мала на увазі тілеса те, про що ми самі собі не признаємося: на наших полях справді часто росте не те, і не так, і винні не поля.

Поля створені для радості й для вічного відродження.

Діти знають про це найкраще.

Але не діти господарі полям...

Американці вже розробили програму переселення на Марс починаючи з 2015 року туди почнуть завозити рослини і освоювати ними поля марсіанські. Рослини дихатимуть і таким чином утворять атмосферу, у якій вже з 2175 року можна буде жити й нам. Жити... і несувати Марс, як ми вже несували Землю.

Чи варто?

Фото

Сергія КОВАЛЬЧУКА

УЧОРА відбулося засідання Кабінету міністрів УРСР, на якому розглянуто питання про механізм реалізації Програми державних заходів стабілізації економіки України та виходу її з кризового стану. Було розглянуто також підсумки виконання держбюджету цього року і надзвичайні заходи щодо скорочення бюджетного дефіциту. Лейтмотивом виступів на засіданні прозвучала турбота про припинення подальшої руйнації економіки республіки, про нагальні заходи та можливості виконавчої влади усіх рівнів.

У роботі засідання Кабінету міністрів взяли участь члени уряду, голови та заступники голів обласних, міських, районних та республіканських відомств. Віа засідання Прем'єр-міністр Вітольд Фомін.

Додатніше про засідання Кабінету міністрів УРСР читайте в наступному номері.

— Такої приманливої промисловості, як прохити кряхтіння, — і зоргою не пошана би. Але що поробиш, вини в моді відставувати обструкції керівництву. І гарчі години раз за разом нагадують своїм аусуавам, на які справи їх уповноважив народ. У запліт передвборної боротьби я теж не будував перед людьми грандіозні плани, а часу на їх втілення не повисир. В той час серйозні проблеми на промодувалися у шахтарських містах і селищах Донбасу десятиліттями. А Міністерство вугільної промисловості цінувалося більше надіями, ніж тонунами вугілля, ніж умовами життя гірників та долею їх сімей. От і провало людське терпіння. Потрапили ж під нападний вогонь людського гніву ті, хто на той час був на їх рукою.

— Як голова обласної Ради і народний депутат ССРР ви брали участь у подоланні, а

— Шахтарські лідери, передусім перемогли (додати, що «смає» з першого до останнього для страйки), розчарування несповнісності обласного керівництва. «Смачку» як підтримку їх у нількох спільних делегаціях на переговорах у Москві, відстоюючи інтереси заводу по центром Донбасу, а потім зішлись з диктатом.

— Нічого подібного. Є, знаєте, в науці управління така рідка родина прогнозування. І коли ми пересиділися, що Москва не вирішить (чому) не вже іше питання основних проблем нашого вугільного регіону, їдати туди я далі став простим маршуваним часом. Але ж після московського фліско страйк остаточно нерезервований на підтримку державності України, зорганізованої самостійно вугільної промисловості. А в особистому, як сидіть розшифровка поменшанню розумованню чотирьох збіжжів народних депутатів ССРР народних депутатів

В робіт шахтарського буття по суті підлягає всьому, область готується більшість. Пізніше і неформальні структури. Претензії до патистів обласного Радм частково спростували. А от відступництво обласному страйковому, який у розпал страйки найкше логотипом ішов у піддасть, люди, мабуть, не пробають.

— Аякже, чуя, що центральний штаб гірників перекорився ледь не в митний додажок партійної радиської влади. І шийот думки. Скорше страйковий комітет не піддався емоціям, а реально званим обставинам. І зрозумів, що за цих умов треба шукати компроміси з менш радикальним способом.

— Слава Богу, цього разу всі дійсно шукали компроміси, а не крахили. Утім, незалежно від того, що якому мірою «допомоги» спростувати страйк і самі керівники вугільних підприємств економічно не відвантаженими вугіллям

Тоді як ви оцінюєте

— Однозначно. Страйк погіршив і без того жалкий економічний стан області, загальмував формування її бюджету. Заборгованість по відбутку вугілля — два мільйони тонн — до кінця року компенсації не надістався. Майже третина збитків припадала на об'єднання «Переможна вугілля». І там вирішення соціальних програм відсутнє на строк, який і навіть навантажено. А як надолужити втрати — зіткнулися з карбованцями, втратили 13 мільйонів відрахувань у фонд зарплати, штрафи сумнівні — 8 мільйонів карбованців цього сьогодні ніхто не знає.

— Розумно, категорично заявив, як швидко долати дахтатися вартість грошей, ви зробите. Тому ми й розмовляємо перегорі, а не по гарячих слідах руйнівної економічної області страйкового цунами. І все ж,

Як ніхто, мабуть, і місцевих і не місцевих керівників,

Анатолій Касьянов на собі відчув, що то означає спонтанне

недоволення знервованих безкінечними життєвими

негараздами «правових пролетарів». Два

роки тому перша хвиля шахтарського

страйку була доволі суха

цикало на цьому не залишилася

гримав відповіді перед тисячами

майданна голова обласної Ради і

народний депутат Союзу

по гірничокому Стахановському округу.

даді і акційний союзовський постановою союзного уряду за № 608 і № 717. Це вже були конкретні справи і строки, але ніщо не стримало шахтарів від нового виходу громадської акційної несповні.

— Ніхто, а я тим паче, не ухилився від відповідальності за те, що в Донбасі виникли ці не найгірші. Але ж і об'єднанням, і місцевим радянським органам вугільних районів чинилося для узагальнення справедливих вимог гірників, виробили свою тактику (на стратегію часу вже не вийшло з глибокої кризи). Зокрема (даруйте за казенну лексику, але вона більш підходить для таких формулювань) вирішили чимало питань поліпшення умов і оплати праці, переглянули норми виробітку, розширили, збільшили німим щодо премій і відпусток... Однак багато пунктів урядової програми з самого початку були явно нереальними, при наданні на рівні можливостей місцевих влад, а тому я залишився невиконаним.

тата ССРР, висловилася проти республіканських суверенітетів.

— Ідея самостійності гірничодобувної галузі не нова. Зринула вона я раніше. Однак у Мінвугпромів ССРР останнім часом уперевисності концепції неперспективності розвитку Донбасу, Молдаві, іше палила щодо витрат на віно бутон дорожче розробки копальні на Сході країни. Занісшовим прийимі бізнесування і довів нас до таких злиднів. Отже, щоб ка додумати згяляе, «необхідні колосальні капіталовкладення, яких за умови кезаленості, зрозуміло, ніхто нам не дасть. Це ж саме зворота недовіра в В. Фомі, знайшовши, що на самостійність вугільної промисловості ми вже «обікнели».

Витяк, все це треба врахувати, розглядаючи суверенітет республік в цілому. Я не проти нічого, але не можу погодитися з тими, хто все чисто хотів би перекорити.

«вирочити» машиннобудівників — за відміщення ціні на шахтне устаткування, залізничників — за ліхтарних транспортних тарифів...

— Дійсно, в окремих вугільних об'єднаннях таким чином намагалися поповнити вкрай незадовільні матеріально-технічне забезпечення, натиснули на постачальників обладнання і матеріалів, вилучили на ціновотворчому звагою. І особисто засуджую подібне зведення рахунків.

— Ви, напевно, кайомі я з такою точкою зору — зворгання економіки, надгучно страйк не був збитковим. З другого боку, наприклад, партія преса знову, аякже у підтримку пристрастей честобові несподівані сили.

— Ніхто не зроби ніяких дивідендів. І Президент, і уряд, і союзний парламент записалися в один міст. Таж саме, як і партійні комітети на шахтах. Очевидно, німим їх скасування були бездіястивними.

мабуть, існує я місцева програма стабілізації вугільної галузі, насамперед в контексті розв'язання соціальних проблематик, як би знавала, соціальних запідів гірничих військ? Їх миєся гарантії, що шахтарі знову надішуть своїй не андуть на майдаи?

— На необхідних гарантіях ми вже мали востаннє восьмий десятирок. Чому ж не та навчилися. А конкретна програма стабілізації гірничодобувної галузі в області. Наближеним домовилися розглянути її спільно з керівництвом Держкомітету вугільної промисловості республік. На жаль, у нього ще тривав період становлення. Тому нам поки ще ні з ким узгоджувати спільні дії Донбасу і суверенної України. Але я занадто оптиміст не сиді.

Ві розмову Сергія КНБВА, власний кореспондент «Голосу України», Луганська область.

Фото

Юрій ХРОМУШІНА.

В ОВЛУПРАВЛІННІ я мимоволі проявився воявоичним духом до го співробітників. Відгукуються пера. Пишуться доєсенія вночому керівництву. Оперативні засідання. Економічні викладки, як металеві зорони «Іскри», у багатьох інстанціях. По місту скупся атіатори, як у 1917 році. Апарати готуються до бою. У фірмі «Полісся» об'єднання «Промтовари» загостяся; з яким бутя?

На фабриці «Ремвугта» — ні.

Увв, на для чого нам обласне управління? — запитує мене економіст фабрики Т. Циганов. — Тільки для подолу фондів? Та дайте їх нам, і ми самі розберемося, як жити.

Неоголошена бойова обстановка у приміщенні міської Ради. Хвіа що для повного акуюрату не вистачає. Мене зустріла настороженість на промисловості го табору? Так і запитали: — Чи інтерес представляє? Об'єднаннями?

Відповідь, що сповідаюча, наприклад, сільськогосподарська, чи не розорять-загублять міськвиконкомів своїм рішенням сільські комплекси приміщень? Адже узагальнюють побуту Чернігову виконують

30—50 відсотків замовлень, які надходять з села.

— Ні, — перекуваю мене інструктор С. Коваль. — Мені заважає. Сільські побутові просто стануть підприємствами. Наші ж співробітники гнуть з рапботкомітатами лише на економічних договірних умовах. Мінуть той час, коли їх збитки дозволляють «поплатити» місто.

У ході розмови переконується: міськвиконкомівлі згують, які повнодом годують. Тільки устатки приночувати лизком.

— Уже сьогодні можна заповнити місто товарами, як елеватор зерном, — говорить мені заступник міськвиконкому В. Трейтля. — Є пропозиції різних фірм, організацій. Але на заваді — розподіл продукції по відомствах, аякже система обслуговування жителів. Вона громадська, негучка в ринкових умовах. Одержав магазини побуту, — і ми доріжимо разом з продавцем, хоч з гарматин

страйк. Ми прагнутимемо, щоб підприємства торгівлі, побуту, громадського харчування, підпорядковані міськарі, не загубили. Сільські підприємства просто стануть підприємствами. Наші ж співробітники гнуть з рапботкомітатами лише на економічних договірних умовах. Мінуть той час, коли їх збитки дозволляють «поплатити» місто. У ході розмови переконується: міськвиконкомівлі згують, які повнодом годують. Тільки устатки приночувати лизком.

— Але ж кини це не вироблений механізм віднесення підприємств громадського харчування до побуту, торгівлі до комунальної власності Рад.

— Це так. Проте і зволітати далі не можна. Треба відповісти в кінтці Закони «Про місцеве самоврядування» і «Про власність». За нашими підприємствами, черговим містом всі підприємства, фабрики стануть банкрутами. В об'єднанні «Промтовари», наприклад, у такій ситуації потрапили два 67 магазинів. Отже, потрібно шукати вихід із скрутного становища. На мій погляд, ми його знайшли.

Чому ж вас не всі розуміють? — Вачите, ми скорочувалими наші адміністративні ланки, посади. Вони нам будуть просто не потрібні. Он воно що!

Як би там не було, згадаю, як ідементин знайшли своїх бабачок прихильників і серед підприємств, і серед депутатів. Не випадково. Народна Рада, що відбулася недавно, майже одностайно підтримавши рішення

виконкому, віднесла до комунальної власності міськарди об'єднання «Промтовари», «Промтовари», «Монодична мода», торговельні центри «Дружба», колгоспні ринки, комбінати громадського харчування «Полісся», «Іскра», «Україна», «Сверський», «Градещкий», «Шпільний», підприємства служби побутової перекладки. Міністерство му сукатується рано. Противлений табір не склав зброї, але й не спичить атакувати. Отже, во, у якого не та заручиша позиція: міська Рада постановила звернутися до виконкому обласної Ради, щоб перекладати на нього торгівлі України з проханням передати їй наявні фонди матеріально-технічного постачання вихідцядаких підприємств. Во не без них, як не крути, нашіть найпрекрасніше рішення не дасть місту достатньої кількості товарів маси, сировини, що без сумніву, війна інтересів, сфер впливу. Що у нї переможе? Зорюваний глум? Історик? Як все-таки відляда б, щоб вои, а не апарати амбіції!

Сергія ПАВЛЕНКО, власний кореспондент «Голосу України», Чернівці.

ЗАКОНУ — СКАЖЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

...х та за-
...або
...О. Н.
...депутата
...і тільки
...відняту
...спондентом
...Лукач-
...рою, була
...міліція вико-
...внше
...«Ми за-
...тих, хто
...закону», —
...А журна-
...у номе-
...загалі тре-
...до ранку
...бо ви, мов-
...перebu-

вали на місці вчинення злочину і могли знищити всі сліди й речові докази, окрім того, не показали посвідчень. І тільки тоді, коли ми наголосили, що існує 38 стаття Закону про пресу, яка говорить, що органи влади повинні сприяти журналістам в об'єктивному висвітленні подій, що посвідчень наших ніхто не питав і ми хотіли вийти, а не увійти силоміць до номера, де все трапилось, нам повідомили: проводиться службове розслідування і «якщо треба, то хтось буде і покараний». Політичну оцінку тому, що трапилось, міліція давати відмовилася.

Отже, закон виконано,

Хмара — у в'язниці, потерпілі — в лікарні, а в суспільстві знову кинуто «міну уповільненої дії» політичного протистояння і можливої конфронтації. І це тоді, коли з'явилися зусиллями парламенту, уряду конкретні підстави для громадського спокою й спільної роботи в ім'я високої мети — суверенітету України. Кому потрібне було додержання одного закону, яке спричинило порушення інших законів? Залишається надія, що відповідь дасть службове розслідування МВС УРСР.

Володимир СКАЧКО,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

НЕ ВІЗЬМЕШ

...и
...ете туди.
...схема
...не все.
...через Ро-
...бабо, ча-
...сесь до
...до Гв-
...муха». Про
...казано ні-
...го три ста-
...Колія про-
...оміж хлі-
...соняшни-
...сто в там-
...описано ні-

разу показує вам себе. Це — чисто воєнна риса, риса невеличких фортець, які перед очима чужинця люблять прикидатися таким собі селом, схожим на інші. Так, мабуть, Гадяч звик робити упорядок своєї нелегкої історії. От ви приїхали з Києва, але тут вас ніщо не дивує: ви — та сама виставка еротичного фототворення, якою вчора милувалася столиця. У кооперативних магазинах — ті ж столичні товари й столичні ціни, а он люди несуть кудись банки з водою — екстрасенс приїхав! Де Драгомвнов, де Леся, де козацька столиця?

Не вдавайтесь у розпач. Уявіть себе шведом, котрого Карл XII забув тут колись — назавжди. Київ тут ні про що, і 26-томи «Історія...» — теж. Ви — тутешній, вам ні до чого брати Гадяч штурмом. Він — ваш. Він маленький, тому не просить у нього надто багато одразу. Зайдіть на базарчик, подивіться на діда, котрий продає зілля «проти шариків», які часом пішли не туди», а також продає купку позавчорашніх номерів «Голосу України». Про нього ви ніде не вичитаєте. Хочете ще щось? Зайдіть до книгарні, купіть там невеличку книжку віршів Григорія Шанька. Перш ніж розгорнете (зветься вона «Землі батьків»), скажу вам: вірші написав вчителем математики з села Ціпків, кеподілок звідси, а надруковано у тутешній друкарні, а видано коштом автора і при допомозі когоспу. І все це — теж речі, про які не пишеться у надто розкішних книжках. Це — тільки ваше. І ви почуваетесь щасливим, що ваш король вів армію саме цією дорогою.

Віталій ЖЕЖЕРА.
Київ — Гадяч — Київ.
Фото Михайла САЧКА.

ПОВЕРТАЮЧИСЯ ДО НАДРУКОВАНОГО

ВЕРСІЇ ПРО ВИБУХИ В ГАЛИЧИНІ

Версії з приводу злочину (прокуртурв порушила кримінальну справу за ознаками статті 89 частини 2 Кримінального кодексу УРСР) чинило. Одні припускають, що вибухи приурочені до приїзду на Західну Україну члена ЦК КПРС, секретаря Всеармійського партійного комітету Збройних Сил СРСР генерала М. Суркова, інші звертають увагу на те, що пам'ятники знищено напередодні розгляду Львівською обласною палатою змінення законності і правопорядку у Львівській області. Та майже ніхто не сумнівається, що ці і попередні вибухи — справа рук військових. При цьому посилюються на наказ міністра оборони СРСР про знищення пам'ятників фашистам та їхнім пособникам, на тип використаної вибухівки (такій застосовує лише армія) та багато інших доказів.

Та армійська версія не є незаперечною. Команди «Ложис» перед обстрілом охорони пам'ятників, «Уходимі» могли подавати і цивільні. Військова амуніція — не такий вже дефіцит. Хочеться думати, що наша армія здатна виконувати накази міністра не потайки вночі, хоча какацетей і не дуже законний.

Як би там не було, а від цих акцій відмежувалися і засудили їх практично всі. Обласна Рада розцінює їх як акт вандалізму, начальник УКДБ по Львівській області С. Малик те, що сталося, казав «нахабною провокацією, нахабним демонструванням зброї», аналогічну оцінку дав, виступаючи на сесії обласної Ради, секретар обкому КПУ О. Пилипчук. А прокурор області Л. Ізосимов заявив: «Я і мої товариші засуджуємо цей злочин. І ми зробимо все, щоб його було розкрито». Нагадаємо: два попередні вибухи не розкриті і до сьогодні. Отже, залишається задаватися сакраментальним питанням «кому вигідно?» і давати відповідь, яку хочеться почути.

За матеріалами агентств «Інтелект».

ТЕЛЕГРАФНИМ РЯДКОМ З РІВНОГО

ДІТИ І СОЛДАТИ

Солдати місцевого гарнізону взяли шефство над вихованцями дитячого будинку. Вони допомагають у господарських справах, ремонтують дитячі споруди, намагаються якоюсь зігріти серце малюків.

З ПАЧЕУШНИКІВ — У НАЧЕУШТВО

Перший випускний бал відбувся у Рівненському вищому професійному училищі. Понад 300 юнаків і дівчат одержали одночасно документи про середню освіту і про присвоєння розряду з тієї чи іншої спеціальності. ВПУ ставило на чолі колишнього професійно-технічного училища будівельників. Змінено не лише вивіску — кардинально змінено всю програму навчання: ВПУ готує спеціалістів середньої ланки. Проблем з набором немає, скоріше навпаки.

ХОТІВ ВІВЧАРНИ

Двоє «гастролерів» з Луганської області обікрали тут квартиру... діяльність інспектора міського відділу внутрішніх справ. Серед іншого приховали й посвідчення позаштатного співробітника міліції. Скориставшись документом, один із злодіїв налякав у ресторані групу підпільних польських унітів. Тим часом вивчався на такій відвіз поляків до готелю і там... мало не облобував. Ті часом помітили на «міліціонерів» свій светр і шкряку куртку.

ЩО ЗА ПРИЧАНДАЛЛІ

Апаратуру й обладнання з одного значення свідомо зета «Рівне», знайдено в одному з будинків по вулиці Дворецькій в обласному центрі. Для чого все воно мало бути використане, з'ясовують компетентні органи.

Сергій МЕЛЬНИЧУК,
власний кореспондент «ГУ».

ФАКТ

У ЦИВІЛЬНОМУ АСПЕКТІ

Рада колегій Руху виступила організатором з'їзду офіцерів України, який відбувся 27—28 липня у Києві. У порядку денному: обговорення політичної ситуації на Україні та проблем відродження української національної армії; державно-правові аспекти; питання соціального захисту військовослужбовців; створення Комітету офіцерів України.

Я звернувся до оргкомітету з'їзду з запитанням: як делегуватимуться кадрові офіцери на з'їзд? Виявилось: проблеми відродження офіцерського корпусу України обговорюватимуть цивільні представники демократичних партій. Щодо військових, то вони на з'їзд будуть запрошені як гості і такі, що співчують ідеї української армії.

Костянтин ПАРИШКУРА,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Прес-бюро

«Трибуна» № 6

ЩЕ С

Як і завжди, багато місця відведено діяльності народних депутатів. Цього разу подано розповідь про народного депутата СРСР, голову КДБ України М. Голушка. Виступи депутатів — і в матеріалах круглого столу «Трибуни», де йдеться про перспективи виходу республіки з кризи.

Чимало матеріалів номера всебічно висвітлюють національні питання: Є. Кравець лише про національно-державне будівництво, В. Школяр досвіджує самосвідомість західних українців, С. Телешук — проблеми всеукраїнського ідеалу.

Журнал продовжує друкувати «Триєдине» П. Харченка та «З вічності, з первозави» В. Пепи. Кандидат історичних наук В. Троцький розповідає про українських поселенців у Франції та Великобританії, поет Р. Чілачава — про «грузинський синдром». О. Бойко знайомить читачів з сучасним Ізраїлем, тамтешніми умовами для емігрантів. Про закордонний досвід прискорення науково-технічного прогресу пишуть В. Гаїдак та О. Омельченко. Є й ряд матеріалів на популярні теми нетрадиційної медицини: про М. Павлюк-Сметану, рецепти «Лічбики» минулого та позаминулого століття і тому подібне.

Ініціатива

СТВОРЮЮТЬ ДЛЯ СЕБЕ ЗОН

Робоча група проекту вільної економічної зони в Донбасі провела брифінг в Донецькій міськраді, на якому ознайомила журналістів з станом справ довкола цього питання. Проект документації переданий на розгляд до облради. І хоча була обіцяна підтримка як з боку облради, так і уряду України, підготовка документів йде повільно.

А попереду ще стадія розгляду у Верховній Раді. Донецький міськраді для створення вільної економічної зони бракує законодавчих повноважень, отже, прийнято рішення створити в місті два-три технічних парки площею 150—200 гектарів. В цих своєрідних мікрорайонах планують ввести спеціальне законодавство, яке перед-

бачатиме на пільги підприємств та митні зони. Історично, економічно, соціально гарантованого персонального навантаження першочисельно міської, добровільний фонд «Ініціатива».

Агентство

«ІМУНІТЕТ» ПРОТИ ІМУНОДЕФІЦИТУ

У Каховці на базі заводу електроваровального устаткування створено мале державне підприємство «Імунітет», яке проводить лікування методом нормобаричної гіпоксії захворювань органів дихання, серцево-судинної системи, системи травлення, порушення обміну речовин.

радіаційних уражень. Позитивні наслідки спостерігаються при лікуванні цим методом також жіночих захворювань та уражень СНІДом. З 1 серпня «Імунітет» розпочне свою діяльність на договірній основі між МП та різними організаціями. Уже закуплено сучасне обладнан-

ня та наукові методи, впроваджені в Київ та Чорномор'я. Нанні з фітотерапії значно підвищують імунітет організму різним чином.

Володимир Херсонська

Приватизація! Роздержавлення!

РОСТЕМО МИ, ЯК НА ДРІЖДЖАХ

Коллектив дріжджевого заводу міста Кривий Ріг оголосив завод своєю власністю. Усі, починаючи з директора, зараховуються за взаємними контрактами, кожен, хто працює на підприємстві понад три роки, є його співвласником. Робітники не стали викупати завод, вважаючи свій крок не приватизацією, а роздержавленням, оскільки,

при вартості основних фондів заводу 5,5 мільйона карбованців, лише минулого року колектив сплатив різних податків на суму вдвічі більшу і вирішив — досить.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Дніпропетровська область.

Фото з натури

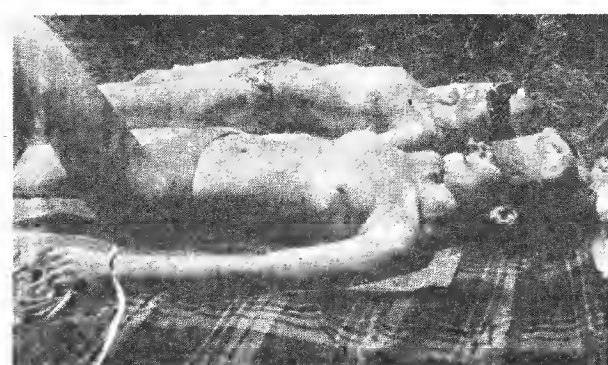
ВКУСИЛИ, БО СПОКУСИЛИ

Чехов якось сказав: «а чело-вине должно быть все прекрасно: и лицо, и одежда...». От всі і старалися дістати щось не гірше, ніж у людей. Це і називалося у нас соціальною справедливостю. А тут ще з'явилися такі, хто хизується тим, чого дістати не можна. Як оці на фото. Чехов розумів, що тут соціальна справедливість не допоможе і не згадував про те, що виставили оці дві жиди, словом. Та ми — максималісти. Ми такого витрима-

ти не можемо. Нам або дістати, або поділити. А якщо ні те, ні те? В книзі реєстрації різних випадків медпункту київського Гідропарку зафіксовано те, що буває в подібних ситуаціях — «кус зубів». Не мені — так нікому...

Де зроблено фото, даруйте, не скажу: ще хтось спокуситься...

Кость КОСТЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

НА МУЖІВСЬКІЙ ГОРІ

...корова-
...ем, воді-
...АТП, повер-
...басейну
...бору «Ве-
...36 ді-
...дорослих
...уку з Му-
...автобуса
...ого перед-
...шну по-
...внянком
...сіх паса-
...лізовано,
...від одер-
...а у лі-
...п'яте-

ро дітей знаходиться у тяжкому стані.

Цей день виявився фатальним не лише для пасажирів автобуса: до лікарні доставлено труп з місцевого радгоспу-заводу, двох хворих з серйозними травмами черепа і дівчинку, яку збила на вулиці невідома машина. По трьох з казаних випадків ведеться розслідування.

Минков ЗАКАРПАТЕЦЬ.

Берегове
Закарпатської області.

«Трибуна» № 6

ЩЕ ОДИН «ГОЛОС»

АТИ
ого гар-
дештво
дого
допос-
вирних
ного
наго-
серце

Як і завжди, багато місця відведено діяльності народних депутатів. Цього разу подано розповідь про народного депутата СРСР, члена КДБ України М. Голушка. Виступи депутата — в матеріалах круглого столу «Трибуни», де дається про перелік виходу республіки з кризи.

Число матеріалів номера всесвітньо анкетують національне питання Б. Кравця лише про національно-державне будівництво. В. Школьник досліджує самосвідомість західних українців, С. Телешук — проблеми всеукраїнського ідеалу.

Журнал продовжує друкувати «Трибуни» П. Харченко та «З вісності, з лаварів» Б. Пелі. Канадські історичні науки В. Трошинський розповідає про українських поселенців у Фрэнсі та Валленбрун, поет Р. Чічачева — про «русизм» синдикалізму. О. Бобко зявляється читачів з сучасним Ізраїлем, тамтешнім умовами для емігрантів. Про анкеторний досвід приспорила науково-технічного прогресу пишуть Б. Гандзюк та О. Омельченко. Б. Яра матеріалів на популярну між тему національної ідеології про М. Павлюк-Сметану, родини «ліберальних» минулого та позаминулого століття і тому подібна.

Ініціатива

СТВОРЮЮТЬ СЕБЕ ЗОНИ

Робоча група проекту вільної економічної зони в Дніпропетровській області в Донецькій міській раді, яку ознайомила журналістів з станом справ доклада цього питання. Протягом документів передали на розгляд до обрання. І хоча була обрана підтримка як з боку обрання, так і уряду України, підготовка документа для повіль-

но. А попереду ще стадія розгляду у Верховній Раді. Донецький міськрад для створення вільної економічної зони брав за законодавчих положень, отже, прийнято рішення створити з міст дві технічних парки площею 150–200 гектарів. В цих свідченнях мікрокоплекси заклади різних не законодавчих, але перед-

бачатиме на певний час здійснення підприємств від податків та митних зборів, враховуються екологічні вимоги, соціальні гарантії для найманого персоналу. Для фінансування першої подібної зони міськрадою створено добровільний неконверсійний фонд «Ініціатива».

Агентство «Схід».

«ІМУНІТЕТ» ПРОТИ ІМУНОДЕФИЦИТУ

У Києві на базі заводу електрозварювального устаткування створено мале державне підприємство «Імунітет», яке проводить лікування методом норморезонансної гіпоксії захворювань органів дихання, серцево-судинної системи, систем травлення, порушення обміну речовин.

радіаційних уражень. Позитивні наслідки спостерігаються при лікуванні цим методом також, жіночих захворювань та уражень СНІДом. З і сервіс «Імунітет» розпочав свою діяльність на договірні основі між МП та різними організаціями. Уже заклали своє обслуговування

Володимир ГОРЮБЕЦЬ.
Херсонська область.

Приватизація! Роздержавлення!

РОСТЕМО МИ, ЯК НА ДРІЗДЖАХ

Колектив дріжджового заводу міста Кривий Ріг оголошує свою самостійність. Усі, починаючи з директора, заручаються за взаємними контракти, кожен, хто працює на підприємстві понад три роки, є його співласником. Робітники не стали викупувати паїв, вважаючи свій розподіл на приватизацію, а роздержавленням, оскільки,

при вартості основних фондів заводу 5,5 мільйона карбованців, лише минулого року колектив склав різницю податків на суму відчужчіння і аршиною — досить.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент
«Голос України».
Дніпропетровська область.

Фото з натури

ВКУСИЛИ, БО СПОКУСИЛИ

Чезов колись сказав: не чоловік повинен бути прекрасним, м'яким, і одягати. Озвучивши дівчатах, що не гірше, ніж у людей. Це не вдалося у нас соціально справедливою. А тут же зявився той, хто мислить тим, чого діста не можна. Як що не фото Чезова розуміти, що це фото не справедливе, не допоможе і не згадає про те, що виставили ось дві жодні спомини. Те ми — мислитель. Як такого витримати.

Кость КОСТИЮК
Фото Сергія
КОВАЛЬЧУКА.

Чезов колись сказав: не чоловік повинен бути прекрасним, м'яким, і одягати. Озвучивши дівчатах, що не гірше, ніж у людей. Це не вдалося у нас соціально справедливою. А тут же зявився той, хто мислить тим, чого діста не можна. Як що не фото Чезова розуміти, що це фото не справедливе, не допоможе і не згадає про те, що виставили ось дві жодні спомини. Те ми — мислитель. Як такого витримати.

Чезов колись сказав: не чоловік повинен бути прекрасним, м'яким, і одягати. Озвучивши дівчатах, що не гірше, ніж у людей. Це не вдалося у нас соціально справедливою. А тут же зявився той, хто мислить тим, чого діста не можна. Як що не фото Чезова розуміти, що це фото не справедливе, не допоможе і не згадає про те, що виставили ось дві жодні спомини. Те ми — мислитель. Як такого витримати.

Чезов колись сказав: не чоловік повинен бути прекрасним, м'яким, і одягати. Озвучивши дівчатах, що не гірше, ніж у людей. Це не вдалося у нас соціально справедливою. А тут же зявився той, хто мислить тим, чого діста не можна. Як що не фото Чезова розуміти, що це фото не справедливе, не допоможе і не згадає про те, що виставили ось дві жодні спомини. Те ми — мислитель. Як такого витримати.

І ВСЕ Ж АКИ

«КОЛОС»

Футбол

Найцікавішим на фініші першого кола у команді майстрів другої ліги (І-а зона УРСР) стали матчі за участю лідерів. І те, що вони завершилися нічиєю, свідчить про напружену, складну боротьбу, яку вели на полі. Никомольським «Колос» у Стівенів першим виграє розгромно. Мати грає на 23-й хвилині удар безглуздо. Та заохочується, який зразок на полі, не запам'ятовується. Вже через чотири хвилини Марченко встановлює рівновагу, а на 63-й хвилині Петрученко, який господарі упевнено завдає, що цього разу, зупинивши не уникати поразки, Футболісти «Стівенів» виграють по-тримати м'яч, але господарі довели у грі, і Художникові на 72-й хвилині забив гол — 2:2. Боротьба, яку зробила «Колос» перемогти першого кола.

Таким же безкомпромісним був матч і в Охтирці, де господарі приклали «Кристалю» до перемоги. «Нафтовик» Липинського тільки на 44-й хвилині вдалося зупинити ворога. «Кристалю» у другому таймі теж поведло: на 66-й хвилині Григоренко зрівняв рахунок. Багато прихильників

«Вереса» зібрав стадіон у Рівному. Це не випадково. Після невдалого старту футболісти «Вереса» в ході чемпіонату перебувають майже в рівноборстві з лідерами. І вже не впродовж поразки у квітні-травні, рівнявчим цілком можна було поборитися за місце в трійці. Сильно програв «Верес» і останній матч першого кола. На 26-й хвилині Григоренко призначив «Стівенів» розгромити центральну піву. На 47-й хвилині Бондар завершив цим же товариш. Прямуючи, кумарує Овечену вдалося на 61-й хвилині забити один м'яч. На 88-й хвилині рівнявчим Новак виграє третій гол. Отже, 3:1.

Лише на фініші першого кола никомольським «Колос» вдалося на очо обійти «Кристалю». У грі відомого на 37-й 36 очку. У «Кристалю» «Кристалю» на 34 хвилині. Принадність 32 очками залишилася на п'ятому місці. Далі йдуть «Полісся» і «Верес», у яких по 31 очку. Матчі до останнього розпочинаються першого серпня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Черговий по вилуку новин Віталія ЖЕМЕРА.

Тел. 441-85-20

ЩЕК,

ВІПИСУЙ ЧЕКИ!

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Обережно!

ГУБИТЬ ДІВЧАТ

НЕ ПИВО

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Літосіаня київська гора Шекандія: скоро обійде очі, правда не в тому вигляді, який вона мала за київця Цема. Гора помолоділа, лиш на сто літ. Це буде діюча декорація XIX століття — з торговельними закладами, виставними павільйонами тощо. І туристів, які киїж зможуть тут відпочити, придбати сувеніри, пообідати. Церква має тут будуватися. За відірвання гори звясає Український регіональний науково-виробничий центр «Діа» Фонду мислителя Києва. Проект має бути потрібний. Хто бажає підставити спосіб, записати телефончик: 244-90-96. Аварійний СБЧУК.

Селянський
щоденник :

Враховуючи реальний стан експортного потенціалу України на найближчі роки, ступінь зацікавленості зарубіжних партнерів в українському експорті та імпорті, головним напрямом зовнішньоекономічної діяльності республіки в цей період можуть стати сусідні східноєвропейські країни.

[illegible]

Нас оточує тотальний дефіцит. А це породжує навіне уявлення й про умови збуту продукції на закордонних ринках де, навпаки, існує дефіцит збуту. Зовнішня торгівля відбувається на ринку покупця, який і власне, і ціну, і придатні якісний критерій вибору товару. Не вратують їх зниження ціни, невиділяю само по собі й переслідуване в інших країнах антидемпінговим законодавством. Тому ірраціонально розраховувати, що Україна закріпиться найбільшими роками на ринку виробів обробної промисловості Заходу, зокрема на близькому до нас ринку Європейського співтовари-

Але ж відразу за кордо-
ками УРСР існує традицій-
ний ринок країн Центральної
та Південно-Східної Європи,
економіка яких довгий час
була пов'язана із Радянським
Союзом, а підприємства без-
посередньо спеціалізувалися
на імпорті та експорті до Ук-
раїни. Скажімо, в рамках не-
щодавно розпущеної РЕВ
Чехословаччина займалася
виробництвом меблевих тка-
нин. Нині її ткацькі фабрики
перебувають на грані краху,
а українські мебелі комбі-
кують зменшувати вилуск про-
дукції через брак тканин із
цього країни.

Інішими словами, враховуючи реальний стан експортного потенціалу України на найближчі роки, ступінь захищеності зарубіжних партнерів в українському експорті та імпорті, збільшення довгострокової економічної діяльності республіки в цей період можуть стати суціль схи́днєвропейськї країни. Хоча це певною мірою вимушений альянс, але саме він створить необхідні передумови для стабільного зростання довгострокової економічної діяльності України на другий половині 90-х років.

Треба зазначити, що з другого кварталу нинішнього року Російська Федерація, Казахстан та деякі інші республіки вже розпочали активно освоювати цей тимчасово вільний ринок. Не повинні пасти в наші руки і інші підприємства. При практично повній відсутності вільного конвертованого валюти єдиним шляхом до покращення відносин із цими республіками з цією групою країн є лояльніше відношення до валютних операцій, а саме до компенсаційної торгівлі, які відповідали б національним

інтересам України. До цього необхідно також якнайширше залучити нові господарські структури — біржі, асоціації, консорціуми, спільноті тощо.

Новітнє законодавство УРСР та цих сусідніх країн відкриває й нові напрями взаємного співробітництва, зокрема в інвестиційній сфері. Країна претендує на статус привабливої такої форми, як застосування спільних підприємств за кордоном. Водночас існують неопані можливості для їх застосування в усіх галузях країн, особливо в прикордонній смузі. Завдяки спільній діяльності на ринках третіх держав, де багато які східноєвропейські фірми мають певні позиції. Перелік цих форм можна б продовжити...

Суть справи полягає в іншому: чим швидше будуть встановлені шодні зв'язки відносин з цими країнами, стимулювати ініціативу українських підприємців.

Сказане вище не означає, що треба відмовитись від широкіх відносин з фірмами інших країн. Але це означає, що треба бути більш обережними на najbliższych роки. Зараз декілька областей України висувають пропозиції щодо створення спеціальних економічних зон. Але на нашу думку, це не найкращий спосіб. Згідно з даними закондорських експертів, 90 відсотків існуючих у світі економічних зон не адекватують сподівань, що на них покладається. Тому до їх створення треба підходити дуже обережно. Треба ретельно експертувати доцільність таких зон, у тому числі й міжнародну. Надійним шляхом є заснування спільних підприємств, вкладання коштів в інші підприємства існуючих господарських об'єктів, також старіше-

лія зарубіжними інвесторами фірм на території республіки. Що, до речі, передбачає Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (1991 року на Україні працювало лише 113 спільних підприємств із трьох тисяч, що дють а СРСР. Це становить 3,7 відсотка. Інші ж типи інвестиційної діяльності зарубіжних фірм у нас не розвинулися. Отже, треба подолати упереджене ставлення до таких форм співробітництва з іноземними інвесторами, створити сприятливі умови для їхньої діяльності. Безперечно, їх треба наділити правами Абохотів на цивільнозаконні загальною назвою інвестиційні методи — владиче

підприємств, оподаткуванням, контролем за додержанням санітарних та інших норм. Вирішуючи ці питання, слід пам'ятати, що залучення капіталу провідних фірм світу — запорука прискореного виходу української економіки на рівень сучасних технологій, прогресивних зрушень в її господарській структурі, наразі, виходу на світовий ринок з конкурентоспроможною продукцією.

Щодо іншої площини тактичних завдань, то важливою значення набувають взаємодійності України з іншими союзними республіками у зовнішньоекономічній сфері. Незважаючи на різне ставлення республік до Союзного договору, такі контакти з суто економічних причин потрібні навіть тим із них, які не братимуть участі в його підписанні.

Треба сказати відверто.

що Україна об'єктивно дуже зацікавлена в такій відносині. З одного боку, це пояснюється тим, що зовнішньоекономічні структури у нас формувалися пізніше, ніж у ряді республік. Якщо ми пішли далі шляхом законодавчого визначення основ, то Російська Федерація, Казахстан, Білорусія, наприклад, вже про прибалтійські республіки, випередили нас у практичних роботах. В Україні більш як півроку працюють міністерства або держкомітети зовнішньоекономічної діяльності, створені господарські структури для виходу на зовнішній ринок.

З іншого боку, великі поклади корисних копалин дають можливість Росії, Казахстану, іншим середньоазійським республікам ще догод підтримувати свою зовнішньоекономічну активність завдяки традиційному експорту. Україна не може собі цього дозволити. Її паливно-сировинні ресурси та екологічний стан не дозволяють їти таким чином.

Передумовою взаємного узгодження зовнішньоекономічної політики між республіками є також імовірне виникнення несумісливої конкуренції на зовнішньому ринку між республіканськими експортерами, зловживання іноземними фірмами розбіжностями у правових та нормативних положеннях із зовнішньоекономічної діяльності.

Тому, не чекаючи вирішення проблем у майбутньому митному союзі, як це передбачає парламентська постанова від 16 квітня, бажано, щоб українська Верховна Рада вже зараз стала ініціатором міжреспубліканської угоди про координацію дій у зовнішньоекономічній сфері.

Які ж сприяливі передумови має Україна для того, щоб забезпечити свої інтереси при цьому? Насамперед, це вигідне географічне розташування, бо через її територію проходить найкоротший шлях між Європою та Азією, а також шлях між Європою та Америкою. Другим фактором є значний потенціал обробної промисловості, який можна використовувати для заміни експорту сировини з інших республік експортним вивезенням напівфабрикатів та готової продукції. Мають збут на світовому ринку. І третє — можливість поставати цим республікам укр. необхідну їм продукцію агропромислового комплексу та традиційних українських галузей в одній на ту ж ціну, яку вони платять за іноземні товари. Це забезпечить Україні вилус експортних товарів.

А щоб мати реальну політику на найближчі роки, доцільно розробити програму стабілізації та розвитку зовнішньоекономічних зв'язків. Треба оцінити можливості сучасного експортного потенціалу республіки. Її першочергові імпорти потребні. Інтереси наших партнерів з-за кордону, а також можливості диференціального стимулювання (шляхом пільгового оподаткування, надання кредитів) тих виробництв та галузей, які створюватимуть основу експортної політики України на найближчі роки та на перспективу.

Віктор БУДЖІН,
доктор економічних на-
ук, професор;
Володимир СІДЕНКО,
кандидат економічних на-
ук.
(Далі буде).

Колгосп «Перемога», що у Покровському районі, — господарств відоме у нашій області. Досить сказати, що мимного року колгосп одержав ціл з лишком мільйонів карбованців чистого прибутку.

— Але сьогодні, — зітхав голова правління Віталій Коломєць, — коїться щось незрозуміле. За техніку друзі, я пишу. Далеко не все так просто, що я дівчинку з тої контори вивести, тоїну м'яса, за кілометр труб — кілометр ковабс колгоспного виробництва.

Ось чому в «Перемогі» узагальнено програму соціального захисту колгоспників. Понад три тисячі тонн зерна передаються внаслідок людям безкоштовно, триста тонн овочів, чимало соняшникового насіння і олії. Як тим, хто працює інші, так і пенсіонерам. За низькими — божими, як тут кажуть, — цінами уже реанімується вершкове масло і м'ясо, обидві в колгоспних гадялях і не польових стежах. «Перемога» не шкодує грошей на утримання дитячих садків, допомогу пенсіонерам і молодим сім'ям. Молодим забудовникам, при тому, за північ відпуску бу, матеріали.

— Але копів й далі так діпо підє, — продовжив Вітатій Коломоєць, маючи на увазі парадокси в перебудові економіки, — то навіть нашого «багатого» когоспу вистачить років

Микола НЕЧИПОР,
Дніпропетровська область.

НА ТЕ Й «ХВІРМА»

Історія з хаввідським танком, що застряг у річці під час війни і в'ягулитури колослиникамів сепи Телупинового, добре відоме далеко за межами Черкащини. Йшлося про це у травні в «Голосі України». Інформація називалась «Оце так «хавірма!». Злитий з танка акумулятор виявився і через 50 років придатним для роботи і його поставили на легковий автомобіль.

Днями говорі колгоспу Іванові Богуни повідомили з обласної адреси з Канади надійшла техногігічна лінія по переробці сільгосппродукції. Це подяка-подарунок заохочувальної фірми за гостинність, виявлену черкашанами під час перебування канадців на українській землі.

ХЛІБ БЕЗ ГЕРБИЦИДІВ

У Чорнобілівському районі врожайність зернових становить 35—39 центнерів з гектара. Це більш як на 10 центнерів менше, ніж торік. Нижча врожайність у порівнянні з минулим роком і в інших районах Черкащини. Одна лише обставина вітшає на тлі цих землеробів, а й споживачів — цюгорічний хліб вирощено без гербіцидів.

**ЯПОНЦЯМ Є.
А НАМ?**

160 млн різноманітних деталей, секів, піро за сумиї відправляє Черкаська обласна спілка до Японії та ФРН. На часі переоборудування чорної сталі. Не менше 120 тонн цієї цінної продукції одержать за Москвою з Фінляндії та Португалії. Завдяки цьому в Україні за підтримки співпраці (за свою продукцію вони одержувать товари широкого вжитку). Аби не одні «зажовк» — відразу тії самі сталі одержать на Черкаському когоспоземному ринку коштів 6 карбованців. Жез за місячну ком-

Лідія ТИТАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Черкаська область.

**Залучення капіталу
провідних фірм
світу – запорука
прискореного
виходу
української
еконіміки на рівень
сучасних технологій,
прогресивних
зрушень в її
господарській
структурі, наразті,
виходу на світовий
ринок
з конкуренто-
спроможного
продукцією.**

У ПЕРШІЙ статті йшлося про невідкладні заходи, які мають бути ужиті в разі зовнішньоекономічної діяльності України від повного краху. Але поряд з ними не можна обійтися і без подальших кроків у стабілізації та поступовому розширенні операцій на світовому ринку. Тобто мова — про вирішення тактичних питань, розроблених на кілька років. Їх доцільно здійснювати вже зараз, відночасно з заходами невідкладного характеру.

(Продовження. Початок дивіться у № 139 «Голосу України»).

ПЕРШІ СЕРЕД ЗАДНІХ

«Жигулі» за виживання?

«ВЕРБЛЮД» НА БУРЯКОВОМУ ЛАНІ

Валерій ЛАЗАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Марківка
Ттирівського району
Вінницької області

ськими методами. Тобто — вручну (як на фото). У їхньому розпорядженні є хінь та підвода.

...А про те, як трудяться мої земляки, можна запитати у

ЩО МОЖЕ

болота біля села Кам'яни Горы. Але й там уже садні бують. І на пісках біля Нової України. Справжня любов до землі переборює будь-які перешкоди, примушує родити

А по-доброму б подумати
та подбрати про людей, які
люблять землю і дітей своїх
цього навчають, які не хо-
чуть гадати асески в колосах
чи вибирати з бур'яну напів-
змізані плоди, а хочуть вирі-
шувати їх власними руками.
Скільки землі було б повер-
нуто до життя, скільки ви-
сусого понавироснувало й по-
навідроджувано! «Сотка» та-
їсть в собі величезний потен-
ціал. Вона безлімною щедра
особливо, коли вона «своя»!

Ірина ВЛАСЮК,
архівістка Філіалу Рів-
ненського Філіалу інсти-
туту «Українське про-
єктне

ПАРТНЮВАТИ НА КОРИСТЬ РЕСПУБЛІЦІ

Актуальне інтер'ю

Перехід нашої економіки до ринку вимагає від підприємств розширення зв'язків, здатності орієнтуватися в новій ситуації, володіння інформацією, вміння захищати свої інтереси. Але, як то кажуть, однієї у полі не воїти. Треба ці проблеми вирішувати спільно. У цій справі республіканським підприємствам допомагає Торгово-промислова палата Української РСР, головною завданням якої є координація роботи українських економічних установ на внутрішньому та зовнішньому ринках. Сьогодні наш колектив веде розмову з головою президії ТПП УРСР Олександром Михайличенком.

— Як відбувалося становлення української Торгово-промислової палати?

— Ще у 1944 році на Україні з'явилася Відділка з Великою торговою палатою, що було необхідним для відновлення економіки, зруйнованої під час війни. Відділення проіснувало до 1973 року, поки не було створено республіканську Палату, яка, однак, залишалася підпорядкованою союзній. Через те її функції були обмежені. Тепер ситуація змінилася і змінилася на користь республіки. Тоді ми розширили коло своєї роботи як республіканська установа.

— Але сказати, що українська Палата набула певної самостійності, набути, не можна?

— Справа в тому, що по-перше, всі колишні зв'язки невідразу. У відносинах із союзними установами нас наспереди чекав те, що, діє на користь України. Діє на користь України, але це ж, якщо, наприклад, 2—3 роки тому ми віддавали наші прибутки у союзний бюджет, то нині всі ці гроші (близько 2 мільярдів карбованців на рік) залишаються в республіці. Ми також маємо в 6 разів скоротили суму, що йде на утримання центрального апарату. І нас добре розуміють. Отже, наші відносини збудувалися на досить широкій взаємодії основі. Тому з центру ми одержуємо багато потрібної нам інформації, документів тощо. Нам просто не варто втратити такі можливості.

— Відомо, що Торгово-промислова палата УРСР є промисловою організацією, але керується державними законами, зокрема про економіку. Але багато хто із них тоді ще просто немав. Чи впливає це на нашу діяльність?

— У цьому полягає одна з наших найбільших проблем. Нам дуже потрібні закони про Торгово-промислову палату, який визначає її статус, функції, права та обов'язки. Палата не має жодних повноважень, якщо не буде прийняти законів. До речі, в багатьох розвинених країнах, наприклад, у ФРН, Австрії такий закон існує. За їх прикладом і ми у себе розробляємо проект цього документа.

— Нині саме ви з'являєтесь чи?

— Щоб був документ, підготовлений саме спеціалістами з цих питань, який враховував би багатий світовий досвід.

Міністерство закордонних справ Японії має намір розширити свою інформаційну діяльність в СРСР. Ми вважаємо важливим прийняти радянських урядовців рішення з проблем «лінійних територій та інших питань, але перше до уваги, що не залежить від тенденцій у громадській думці Радянського Союзу. Вирішувати це міністерство має намір видати наближених а відповідальних історичних подій, погляди на

ний досвід. Сподіваємось, ця праця не буде марною. І депутати візьмуть до уваги наш пропозиції.

— Це справа часу. А працювати треба вже сьогодні...

— Саме так. Тому, винористовуємо наші можливості, ми розширили сферу роботи, що по-перше, насамперед, з розвитком зовнішньоекономічної діяльності. Так, ми тепер маємо різні консультації, допомагаємо знайти партнерів для співробітництва, розробляємо економічні документи та техніко-економічні обґрунтування для СП, створюємо довідково-інформаційний фонд, який уміє інформувати 11 тисяч одиниць матеріалів.

— Але, скажімо, для розвитку тієї ж інформаційної системи треба мати певну технічну базу.

— Безумовно. На жаль, нам поки що бракує поліграфічних засобів. А поліграфія — це реклама, інформаційні бюлетені тощо. Треба також розвивати і комп'ютерну мережу зв'язу з національними «бюрошесвіс», що працюють по всій республіці, з іншими партнерами.

— Тобто це дві проблеми. І як їх можна вирішити?

— Тільки через сильні зусилля членів палати, а їх у нас 1150. Вважаю, це можливо.

— Повертобство до зовнішньоекономічної діяльності в республіці, хотілося б порушити таке питання. Останнім часом з'явилася багато спеціалістичних фірм, асоціацій, які теж пропонують будь-яку інформацію, організують зустрічі, бізнес-міністерства, інсталяції і т. д. Конкуренти виходять і на наш територію.

— Це теж наша проблема. Але в якому плані? Справа в тому, що вони беруть на себе виконання багатьох наших функцій, часто дезорієнтують підприємства. Наприклад, організують ті самі виставки, вони не завжди враховують такій важливий показник, як новітність, конкурентоспроможність виробів тощо. І не маючи на увазі, як підготувати рекламні матеріали і персонал, проте беруть великі гроші за свої послуги. І не маючи на увазі, як підготувати фірми та асоціації, бо деякі з них добре розпочали свою роботу. Ми не будемо замикатися в собі, а вступимо за співробітництво, що ґрунтується на сумісних відносинах і діловій етиці. З свого боку, ми

Олександр Михайличенко, голова президії ТПП УРСР

примусом спирається на комітетність, пропозицію визначити умов і широкі можливості.

— По-перше, ми співпрацюємо з представництвами союзу Палати у 40 країнних світу, прямо виходячи на них, без будь-якого посередництва. По-друге, українська Палата підписала самостійні угоди про співробітництво з Болгаро-Радянським, Чесько-Словачко-Радянським, Польсько-Радянським торговими палатами Іспанії, Угорщини, Італії, Нідерландської програмою консультативних послуг.

— Розкладається питання про відкриття представництва нашої Палати в Німеччині, Італії, Іспанії, Великій Британії, Канаді, Франції та Індії — на Україні.

— Гарно. Але за світовим досвідом доцільніше і створення регіонального, а в нашому випадку — республіканського бізнес-центру.

— Ще два з поточного року тому ми підготували необхідні документи для постанови про утворення такого центру та передали їх до Радк Міністерств. На жаль, ці справи досі плетуться. Лише нещодавно підписано розпорядження, яке у нас схвалено нашу пропозицію. В цьому проекті брали участь Міністерство економіки, наша Палата, Київська міська Рада, Промдодбани, Іноземні партнери. Будівництво триватиме. Обсягом чотирьох років і коштів майже 100 мільйонів карбованців та денна мільйонів вільно конвертований валюті. Дорого, але відшкодується це майже за півтора років. Тоді в нас буде справний республіканський центр співробітництва із зарубіжними фірмами та установами, який сприятиме утвердженню України на найвищому економічному рівні.

— Дякую за бесіду.

Інтер'ю провів Олександр БІСКОП

Директор США Байер приступив до другого раунду переговорів з представниками уряду Ізраїлю щодо плану Сполучених Штатів по проведенню ближньосхідної мирної конференції. Учора він зустрівся з прем'єр-міністром Ізраїлю Шаміром, а також з закордонним справ Лей, міністром оборони Аренсом.

Учора президент США Буш повернувся у Вашингтон після візиту до Стамбула, під час якого він закликав Туреччину та Грецію до врегулювання їх суперечностей щодо Кіпру та підтримки прохання Туреччини про вступ до ЕЕС.

Прем'єр-міністр Греції Міхотакіс прибув до РСР з офіційним візитом, під час якого буде підписано договір про дружбу між Радянським Союзом і Грецією та обговорено проект будівництва газопроводу для постачання радянського пропанного газу до Греції. Цей проект коштуватиме 1,3 мільярд доларів.

Першим заступником Прем'єр-міністра СРСР Мєдведева прибув до Інтер'ю для проведення переговорів з технічними та торговими питаннями. Він заявив, що Радянська Комісія з іноземних технологій, транспорту, зв'язку, електроніки, азіатів.

Учора в курортному містечку Одри розпочався ще один зустріч представників української Президії Югославії та президентів членів республіки для обговорення майбутнього співробітництва. За словами голови Президії Мєдведева, це досягнення певного успіху, але зустріч не стала історичним кроком уперед.

Кабінет міністрів ПАР почав учора обговорення політичного кризиса, викликаного викирпак фактів про таємне фінансування урядом суперників Н. Мандела у негритянському руслі, зокрема, утворення ІНАКА, яке протривало шість років одержав близько 0,5 мільйона доларів.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради Української РСР

Перший заступник головної редактори
Анатолій ГОРЛОВ

Редколегія:
Олександр БІЛІК
заступник головної редактори

Олександр ЕМЕЛЬЯНОВ
член-кореспондент АН УРСР

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ

Леонід САМОЙЛЕНКО
заступник головної редактори

Юрій СИДІРЕНКО
заступник головної редактори

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДДА
відповідальний секретар

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:
Відповідальний секретар — Віталій Судда.

Черговий редактор — Тро Грошук.

Автор записки, записки секретаря — Євген Українаць.

Виконавчий — Леонід Кислюк.

Коректори:
Валентина Лунаш,
Ірина Бабін,
Галина Кабелка,
Ольга Меліхова,
Світлана Орловська,
Олена Чоноцька.

Верстальники:
Алла Будишкова,
Ольга Яценко,
Марія Соловйова,
Сергія Сасименко.

Літотипісти:
Ірина Позник,
Віктор Прух,
Валентина Чичирко.

Комбінат друку видавництва «Радянська Україна» 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 60955.

Тираж 184200.

Передплата ціною на рік 19 руб 80 коп.

Зам. 051515191

Наш прес-клуб

ОЧИНА ЗАРУБІЖНИХ КОЛІГ

а територіальною проблемою розподілення їх серед населення Радянського Союзу і доповнити, поглиблюючи розуміння цих питань в такому окремо територіальній проблемі.

«Ніхон недає» (Ліоніда)

Події в Югославії не перший раз в історії світу

стали європейською безпекою після завершення «холодної війни». Європа вже не є одностороннім табором держав-суперників, що тільки створює один з однієї і готові моментально відрагувати на найвищому змаганні на свої інтереси або інтереси

союзників. Тому дуже важливо передавати ці упередження, які стосуються кризи не стане початком третьої світової війни. Але якщо навіть війна в СФРЮ не вийде за її межі, то напевно ніяк не вийде з цієї кризи головною ціною у країні Західної Європи.

«Файнішн таймс» (Великобританія).